Z ČESKÝCH VLASTÍ

Jubileum. — Vsobotu 25. září dosáhl dr. techn. Frant. Kovařík padesáti let, šéf firmy F. & J. v Prostějově náleží k nejvýznačnějším osobnostem moravského průmyslu. Z nevelkých začátků vybudoval jednu z největších továren hospodářských strojů a motorů v celé říši a dovedl svému závodu získati zvučného jména též za hranicemi. Při práci věnované vzrůstu vlastního závodu zaujal též ve veřejném životě na Moravě význačné místo. Je náměstkem starosty Prostějova a hospodářský rozvoj největšího českého města jest úzce spjat s jeho jménem zvláště při řešení hospodářských otázek, na př. šťastném rozřešení otázky vodovodu a vedení elektrárny měl význačný podíl. Pracuje na ... v mnoha korporacích národních a hospodářských, pracuje nehlučně ale vydatně.

Choromyslná skočila z prvního patra. — 13. října po 9. hod. dopoledni otevřelo se okno v prvním patře domu č. 49. v Jungmanově třídě v Praze II. a v nejbližším okamžiku skočila s tohoto okna na chodník soukromnice Anna Loblová. Ubohá žena utrpěla zlomení pravé ruky a levé nohy a těžké vnitřní poranění. Po první pomoci byla záchranným sborem dopravena do všeobecné nemocnice. Loblová byla již jednou ošetřována v ústavě pro choromyslné a soudí se, že sebevražedný pokus spáchala ve stavu duševní poruchy.

Pro odepření prodeje nutných poživatin bylo v říjnu učiněno trestní oznámení na několik obchodníků v Bubenči u Prahy. — Jest k nepochopení, píší pražské listy, že někteří obchodníci odvažují se podobného počínání, když přece jest jim známo, že delikty odepření prodeje jsou přísně trestány. Na kupce Ant. Lauba bylo podáno trestní oznámení, že nechtěl chudé ženě prodati chleba, ačkoliv ho měl na skladě. Vytýkal jí, že pro ostatní zboží chodí jinam a jeho že zná jen v době nouze. Pro odepření prodeje mouky bylo učiněno trestní oznámení na kupce Frant. Mockra v Bubenči. —

Jan Bobrian, známý slovenský vlastenec, učitel a národohospodář, zemřel na Vrútkách, v ... století, v poměrně mladém věku 59 let. Narodil se v Oravě a psal i v nářečí oravském. Studoval v Kežmarku v Spiši a v Klášteře pod Znievom. Již jako mladý učitel se vyznamenal svými novinárskými články a horlivou pedagogickou činností. Založil a redigoval učitelský list "Rodina a škola," napsal "Slovenskou mluvnici" a mnoho poučných prací po různých časopisech, hlavně v "Národních Novinách." Po třicetileté činnosti učitelské šel na zasloužený odpočinek a vzal do nájmu vrutecký statek turč.-svatomartinské spořitelny. I zde ve Vrútkách nepřestal horlivě pracovati. Založil tam odbočku spořitelny. Zesnulý zanechal po sobě značný majetek.

Když letěl aeropián. — Rudolf Kadala, 31letý svobodný holičský pomocník z Holešova, dávno již odvykl řemeslu, toulá se žebrotou světem a hledí, kde by co sebral, a to mu již vyneslo hezkou řadu trestů. Nejraději navštěvuje kolegy, prosí o podporu a vyhlíží, co si sebrat. Nedávno se šel podívat na aeroplán na vojenské cvičiště. Celkem ho to nezajímalo a přišlo mu vhod když holič Fr. Hanák v Šafaříkově ul. v Král. Poli vyběhl z obchodu taky se podívat. Kadala nebyl v rozpacích a prohodil, že se dá oholit, ale zatím se prý podívá ještě na kroužící aeroplán. Oba zvedli tedy hlavy k nebesům a když se Hanák vrátil zrakem k zemi, Kadaly už tu nebylo, brzy i krádež zpozoroval a uvědomil o ní strážníka. Kadala byl téhož dne dopaden.

Pozor na dary "z lásky". — Magistrát pražský vydal tuto výstrahu: Ve všech kruzích obyvatelstva projevuje se mnohdy dojemným způsobem snaha, zlepšiti úděl příbuzných v poli tím, že zasílají jim potraviny, t. zv. "dary z lásky". Bohužel, nabízí se pod tímto názvem často za veliké reklamy také zboží, jež jest vším jiným, než ne "darem z lásky", spíše bezcenným a nevhodně upraveným přípravkem; jen příkladem poukazuje se na "čajové konservy," "rumovou kávu," "punšový rum" a pod., jehož nálev nepřipomíná ani čaj ani kávu, nebo punš, ale jest nechutnou tekutinou. Jako tekutý proviant našim milým v poli nabízejí se všechny druhy méněcenných lihovin, obyčejně v 1-3 litrových láhvích za cenu, jež přesahuje skutečnou hodnotu často až osmkrát. Aby bylo obyvatelstvo chráněno před zbytečnými výlohami a vojíni v poli před špatnými potravinami, upozorňuje se občanstvo, by si při nákupu darů z lásky počínalo opatrněji.

Z činnosti Národní Jednoty pro jihozápadní Moravu. — Valná hromada delegátů místních odborů Národní Jednoty se letos konati nebude. Pouze bude vydána výroční zpráva za loňský rok, která bude míti jisté historickou cenu, neboť v ní bude se zrcadliti národní život v době prvých měsíců vypuknutí světové války. — Ve věci školské dolehly na Národní Jednotu nesmírné a zodpovědné starosti. Povoláním učitelských sil k vojenské službě nastaly dočasné prázdniny, leč konečně podařilo se vše překonati a uvésti vyučování do pravidelných kolejí. Avšak náklady na školství značně stouply a jest na české veřejnosti, aby v nynějších těžkých dobách hojnou finanční podporou přispěla k tomu, aby práce vytvořená po desítileté trvající námaze byla zachována potomstvu. — Pro dlouhé zimní večery nabízí Národní Jednota krásnou knihu "Hody života," jíž z polštiny přeložila spisovatelka pí. Veselá-Marie Calma. Knihu lze dostati za 1.50 K v sekretariátě Národní Jednoty v Brně.

Utonul nejspíše nešťastnou náhodou. — 64letá služebná Kateřina Hachová v Trávníku u Boskovic měla v ošetřování děti Vincencie Spilkové a zároveň nemanželského 7 a půl roku starého synka svobodné služebné Josefy Hertlové, která nyní slouží ve Vídni, Bedřicha Hertla. Hoch tento byl velmi živý. Dne 29. září dopoledne otrhával švestky, načež utekl a více se nevrátil. Když rolnice a hostinská Emilie Janíková se vracela k polední z pole se svým mužem a 6letou dcerkou Emilií, která šla několik kroků před nimi, vykřikla tato pojednou že se bojí a že ve vodě někdo leží. Janíková přiskočila k vodě, kdež zahlédla ležeti nějakého hocha obličejem ve vodě, kdežto ostatní tělo leželo na břehu. Janíková zavolala na svého muže, který hocha, ve kterém poznali Bedřicha Hertla, vytáhl na břeh a snažil se ho přivésti k životu. Veškera pomoc byla marna. Potůček, ve kterém Hertl utonul, je asi 90 cm. široký a sotva na 20 cm. bylo v něm vody. Na dně jsou pak oblázky již vodním mechem obrostlé. Dle všeho chtěl se Hertl napíti z potoka, při čemž s břehu sklouznul a obličejem narazil na kameny ve vodě, pozbyl vědomí a zadusil se. Soudní pitva to potvrdila.

Drama na zámku Zelená u Aše. — Stručná zpráva o sebevražedném pokusu hr. Zedvitze na zámku Zelená u Aše doplňuje se těmito podrobnostmi: Celé okolí je vzrušeno dramatem, které se stalo na zámku hr. Zedvitze. — Dne 6. října měla se na zámku odbývati svatební hostina. Majitel panství Maria František Klement hrabě Zedtvitz, 58 roků starý, měl slaviti sňatek se 30letou společnicí své nebožky choti, dcerou drážďanského obchodníka Olgou Heydrichovou. — Místo svatební slavnosti konal se však týž den pohřeb — ženichův. Hrabě Zedtvitz dne 4. října náhle zemřel a to následkem plicní choroby. A dne 8. října dopoledne nejmladší syn zesnulého hraběte, Hugo, v sebevražedném úmyslu vypálil si střelu z revolveru do hlavy. Hrabě Maria František Klement Zedtvitz byl po druhé vdovcem. Po smrti druhé choti byly jeho styky se společnicí nebožky slečnou Heydrichovou stále intimnější, až měly vésti ke sňatku. Předvčerem byla otevřena poslední vůle zesnulého, z níž vyplývá, že ustanovil svoji nevěstu universální dědičkou veškerého svého jmění. — Při otevření testamentu byl mimo jiné přítomen i nejmladší syn zesnulého, Hugo, hrabě Zedtvitz, který se při čtení listiny rozčilil, odešel do pokoje, kde spáchal sebevražedný pokus. Slečna Heydrichová neprodleně odjela do Drážďan k rodičům. Postřelený hrabě byl dopraven do nemocnice v Aši.

Svezl se na trakaři. — Tragikomickým případem zabýval se odvolací senát pražského trestního soudu, kterému předsedal pan rada Šturma. Jan Pleticha, 48letý dělník a obchodník s koňmi z Libuše u Krče, vyjel dne 27. června ráno do Štiřína u Velkých Popovic, zamýšleje koupiti kozu. — Dostal na ni 40 K a to se mu stalo osudným. Ve Štiříně totiž kozu nikdo neměl. Pleticha šel do Struhařova do hostince, kde popíjel pivo a kořalku až do poledne. Pak se vrátil do Štiřína, popíjel do 4 hodin odpoledne, odešel do Želivce a pil zase v hostinci Brabcové až do tmy. Poněvadž prý má rheumatismus a bolely ho nohy, žádal Pleticha hostinského, aby mu opatřil povoz. V hostinci přítomný obuvník Antonín Kopal ze Sulic se mu nabídl, že ho odveze domů na trakaři, když mu dá 5 K. Pleticha souhlasil, sedl si na trakař a Kopal, který byl také silně podnapilým, vydal se na cestu. Cestou Kopal naříkal, že je Pleticha příliš těžkým břemenem a chtěl dostat přidáno, čemuž Pleticha vyhověl. — Svezení nebylo tuze příjemným protože Pleticha i s vehiklem se několikrát octl v blátě. Když potkali mlékařský povoz, usedli naň, trakař přivázali k vozu a dovezli se až do Jesenice. Pleticha dostal se po četných zastávkách domů a byl nemile překvapen, když při domácí inventuře vyšlo na jevo, že peníze na kozu utratil. Horší překvapení však čekalo ho ráno. Přišelť pro něho četník, odvedl ho k okresnímu soudu v Jílovém a tam si poseděl Pleticha 5 neděl ve vyšetřovací vazbě. Udal totiž na něho Kopal, že prý ho Pleticha přepadl cestou v lese "Borovina" u Jesenice, uloupil mu tobolku s 10 korunami a rozbil mu trakař. Po vysvětlení případu bylo ovšem trestní řízení pro loupež proti Pletichovi zastaveno a podána na něho žaloba pouze pro přestupek krádeže. Avšak i pro tento čin byl Pleticha osvobozen. Rozsudek tento potvrzen byl odvolacím senátem. —

Humoristická příhoda invalidova. — Značnou veselost budí v Brně dobrodružství, jehož zažil jistý beznohý invalida. Za pěkného slunného odpoledne vyjel si z nemocnice na vozíku, jejž táhl lehce poraněný kamarád a byl až vesel z teplého záříového dne. Pokuřoval si, vzpomínal na domov a mlčky pozoroval, jak už listí žloutne. Kamarád táhl vozík, ale jeho myšlenky byly jinde, ho ornhu, než invalidovy. Když posléze mezi stromy zableskla se plechová tabule s půvabně napěněnou sklenicí piva a nápisem "Pivo, víno", tu už to nevydržel a vlídně hovořil k invalidovi: "Ty Francku, mám žízeň. Já bych tam skočil na jednu, však tě tu nikdo neukradne a nic se ti nestane. Já tě tu nechám na chodníku..." "Vypij třeba tři," ochotně souhlasí beznohý. Voják zaskočil tedy na jednu a invalida dumal dále. Tu jede kolem fiakr, voják pohlédne na fiakristu. — "Vinečku!" Fiakrista zastavil. — "Ale Francku! Te sea raněný? A odkud prý?" Dali se staří známí do povídání, chodili spolu do školy, látky k řeči měli dost. "A co ve Šlapanicích nového, už sem tam nebyl celý rok..." optal se voják na svůj domov. Fiakrista se na okamžik zamyslel. "Francku, víš ty co? Sedni se, já ti zavezu do Šlapanic." A už slízal s kozlíku. Invalida chvíli váhal, ale vozka přistrčil vozík ke kočáru, naložil vojáka dovnitř, pěkně ho upevnil, aby nevypadl, postavil vozík na své místo, a za chvíli ujížděl beznohý do Šlapanic. Lze si představit úžas druhého vojína, když dopil pivo a vrátil se k vozíku — prázdnému. Beznohý přece ... přehl. Poděšený vojín vyptával se lidí, ale odjezd beznohého zůstal nepozorován. Nezbylo než se vrátit do nemocnice, kde ovšem záhadné zmizení beznohého stalo se tragikomickou sensací. Uplynul den, dva, tři, beznohý se nevracel. Až čtvrtého dne zastavil před nemocnicí kočár, vozka slezl a s pomocí vojáků složil — invalidu, spokojeně se usmívajícího. Pobyl si v domově tři dny a Vincek zase proň přijel. Případ neměl pro nikoho zlé následky, přispívá jen výborně k obveselení. Beznohému jinak neřeknou, než "ten co utekl."

Čáry a kouzla staré cikánky. — Dne 24. září min. roku přišla k jistém urolníku na Smíchovsku cikánka, všeobecně pod jménem "stará Rosa" známá a prodávala řemínky. Rolník jí řekl, aby přišla až druhého dne a koupil od ní potom skutečně za 4 K řemínků. Pak ji však společně se svojí manželkou vyzval, aby jim "hádala osud". Cikánka prohlásila, že bude hádati a dala přinésti hrnec, který naplnila ze dvou třetin vodou. Pak žádala, aby jí byly přineseny na přikrytí hrnku peníze a sice papírové, takové, které nám zřídka přijdou do rukou. Rolník přinesl skutečně jednu stokorunovou bankovku a papírové peníze za 28 korun a dal cikánce ještě přesem za hádání bochník chleba a 7 kilogramů mouky. "Stará Rosa" potom hrnek přikryla penězi, dala zavříti okenice a zabalila hrnek do dětské peřinky. Pak počala věštit, že na zahradě je zakopána dětská mrtvola, že by však od ní mohla pomoci, protože statku škodí. A hned sebrala hrnek a šla i s penězi "čarovat" na zahradu. Oba manželé ji nechaly, neboť byli strašlivou novinkou tak překvapeni, že nevěděli, co se s nimi děje. Teprve po delší době se vzpamatovali a otevřeli okenice, cikánka však byla již dávno pryč. Případ oznámen četnictvu, které cikánku, 50letou obchodnici se řemínky Josefu Ševčíkovou, vypátralo a peníze u ní nalezlo. Ševčíková tvrdila, že prý rolník chtěl, aby mu přinesla nějaké kořínky proti bolení zubů. Ostatně prý jí rolník peníze dal co odměnu za hádání. Rolník toto tvrzení vyvrátil, a prohlásil, že o "staré Rose" je všeobecně známo, že umí čarovati a proto prý žádal, aby jí to bylo soudně zakázáno, protože prý by mu snad mohla v živnosti uškoditi. Nyní zodpovídala se Ševčíková u zdejšího okresního soudu pro přestupky, z přestupku krádeže. Okresní soudce dr. Erben uznal cikánku vinnou a odsoudil ji do tuhého vězení na čtrnáct dní. Protože však si Ševčíková trest odpykala vyšetřovací vazbou, byla ke své veliké radosti propuštěna ihned na svobodu.

Oprava chrámu svatojiřského se dokončuje. — Zatím co byla mysl naší veřejnosti zaujata válečnými událostmi, oživily v srpnu loňského roku prostory chrámu sv. Jiří na hradě Pražském pravidelným ruchem obnoveného opravování. Podnik nepostrádal povahy akce nouzové. Dnes však můžeme říci, že byl přes to blahodárný také pro zabezpečení již ohrožených součástí stavebních, na nichž hlodal zub od doby provedení prací obnovovacích v letech devadesátých s velkou bezohledností a rychlostí, tak že již bylo mnohdy opravou pochybováno o jich záchraně. Stanene proto před dílem skoro dokončeným s nepochopitelnou radostí; Zaznělo lešení a překrásná průčelní fasada září čistotou a roztomile přirazená kaple Jana Nepomuckého jakoby se červení prejzů a ... tovým barokovým oduševněním usmívala při nároží. Jen uvnitř v presbytáři se ještě pracuje. Činí se přípravy k pečlivé záchraně zbylých nástěnných maleb, zastupujících dobou vzniku, a vlastností výtvarných období románské a rudolfinské a pak pozdější ze století 17. a 19. Naše radost pryští však ještě ze dvou postřehů. Dle správné záchrany totiž také součástí neromanských a negotických, renaisančních a barokních, poznáváme, že se tato nová a konečná oprava chrámová řídila zásadami zcela opačnými, onéch, které v době t. zv. purismu zbavily tuto památku všech přístavků pozdějších a byly by jí právě tak připravily o renaisanční portál na straně jižní a barokové přístavky v průčelí jako zničily kapli sv. Ludmily, spojovací chodbu do býv. paláce Rožmberského atd. Průtah v opravách se stal proto vlastně chrámu dobrodiním, a způsobil, že se tím zřetelněji řadí vedle sebe slohový vývoj naší minulosti, vzrostla malebnost celého rozsahu a návštěvník tím spíše tuší, že před ním nejen nejstarší klášterní české středisko křesťanství (od r. 9..), kde byla k věčnému odpočinku uložena první historicky česká kněžna Ludmila, spí král Vratislav a první abatyše Mlada, nýbrž také důstojný památník z doby, kdy královny přijímaly z rukou abatyší svatojiřských českou korunu.

Grocerní obchod
V ČÍSLE 1242 JIŽNÍ 13. ULICE
(každému známý Švačinův štor)
nyní nově upravil a vesměs čerstvými zásobami všeho druhu grocerie zásobil nový majitel
JOSEF J. SCHNEIDER
Veškeré zásoby jsou zaručeny a budou prodávány za ceny tak nízké jaké jsou ve městě. Zboží se dováží a objednávky možno učiniti též telefonem. Zavolejte Douglas 1824.

"Staré Spolehlivé"
Metz
Omažské oblíbené pivo
WM. J. SWOBODA, malo-obchodník. Tel. Doug. 222

Lee-Glass-Andreesen Hardware Co.
PRODÁVÁ VE VELKÉM
lisované, vyráběné a lakované plechové náčiní. — Cínovaný plech, železný plech a železové zboží. — Ostnatý drát, hřebíky, nožířské zboží, bicykly, střelné zbraně, náboje a sportovní zboží všeho druhu.
9th and Harney Streets. OMAHA, NEBRASKA.

Bedřich Kočí zase ve službě české knihy.

Bývalý nakladatel, později obchodní ředitel "Národních Listů" v Praze, pan B. Kočí opět se osamostatnil a založil znovu své nakladatelství. Pět roků uplynulo od doby, kdy s lítostí jsme četli, že se nakladatelství vzdal. Celou tu dobu, ač plně zaměstnán, nezapomenul věnovati se české knize a vydal "Uměleckého snu" a za tu dobu dařilo se pomoci vydati celou řadu českých knih, obrazů a jiných věcí, mezi nimiž pro děti jsou výbornou hračkou "Sokolské obrázky" k vystřihování kreslené bratrem Kožíškem. Nyní, když úplně převzal správu "Uměleckých snah" a stal se jejich vlastníkem, bude zajisté v rozšířeném oboru působiti k tomu, by snahy vedl cestou nejen uměleckou, ale i opravdu lidu přístupnou. A že to Kočí dovede, jsme jisti a přejeme mu jenom, by práce jeho setkala s plným pochopením čtenářstva obecenstva českého, a zvláště amerického, které v těžké době nynější může a má povinnost českou knihu a české umění podporovati. My jsme ochotni přijímati objednávky a také vyřizovati, pokud nám toho ovšem nepravidelná nynější doba a poštovní spojení často rušené dovolí. První dílo, které ve Snahách vydal po převzetí jich, jest Fráni Šrámka "Léto."

Na rozloučenou.

Gazetta, angl. deník v Cedar Rapidsích vydávaný, píše ze dne 15. list.: Emil Tůma, který po poslední tři roky byl jedním z nejpřednějších českých novinářů v celém středo-západu a jenž byl členem redakce "Slovana Amerikána", odejel v neděli v noci do Omahy, kde přijmul místo v redakci jednoho z tamních nejchvalněji známých českých časopisů. Aby projevili svoji úctu, vážnost a uznání služeb p. Tůmy, přátelé jeho a členové cedarrapidského Sokola i jejich manželky sešli se ... 2:30 hod. odp. v síni, kde odpoledne při společné návštěvě strávili. V 6 hodin připravena skvostná večeře, jež vyznamenávala se vesměs velmi chutně připravenými jídly — jaké pouze české hospodyňky dovedou vytvořiti. Když večeři náležitě si pochutnali, Sokolové doprovodili p. Tůmu do síně 105 Č. S. P. S., kde přednášel na thema: Evropská válka a její vliv na Čechy. Po přednášce družina přátel doprovodila p. Tůmu na společné nádraží, kde konečně s ním se rozloučili. Ztráta pana Tůmy pro Cedar Rapidské není malou, neboť on byl zvláštním mocným činitelem mezi Čechy v tomto městě. Zájmy lidu ležely mu na srdci a byl též vůdčím duchem několika nových národních vzdělávacích a společenských organisací mezi svým lidem. Pan Tůma obětoval svůj čas i peníze ochotně pro vše, co uznal za hodné. Odchod jeho budou společenské, obchodní a novinářské zájmy citelně postrádat.

— Pan Tůma, o němž angl. deník tak se rozepsal, jest členem redakce našeho "Pokroku" a nepochybujeme, že p. Tůmovi podaří se i v Omaze dobré své snahy uplatnit.

POSÍLEJTE NÁM "DENNÍ POKROK!"

Proč nám neposíláte "Denní Pokrok?" — Každý den slyšíme množství podobných stížností a žádostí nejen ústně v úřadovně, ale i telefonem a též prostřednictvím pošty v dopisech různé stesky čteme. Dnes opět jeden náš dobrý přítel a odběratel "Pokroku" již od roku 1878, nám mezi jiným píše: "Co je s vámi, že mi ten "Denní Pokrok" neposíláte pravidelně; "Týdenní Pokrok" po dlouhá léta jsem vždy dostával pravidelně a nemohu si vysvětlit, proč bych nemohl též tak dobře deník dostávat! Když přišlo první číslo "Denního Pokroku", byl jsem skutečně mile překvapen a těšil jsem se již, jaká to bude výhoda — čísti denně čerstvé zprávy z bojiště, též jiné důležitější události a ovšem tržní zprávy, jež jsou pro venek obzvláště cenné. Potom následovalo druhé a třetí číslo, jež obsahem svým skutečně výborně se mi zamlouvalo a také manželka na krásné romány vždy se těšila. Však čtvrté, páté atd. jen jako když uřízne — "Denní Pokrok" nepřišel. Došel jsem jako na poštu, ten ale přišel s prázdnem a ... je prý prázdná, sdělení. Žádám Vás, tudíž, byste mi všecka čísla "Denního Pokroku" zaslali, zároveň přiloženě naleznete $4.50 jako předplatné na celý rok a vraďte mne na seznam, tak abych každého dne "Pokrok", na nějž se těšíme, dostával." — "Denní Pokrok" zdvořile se Vám omlouvá, což zajisté dle četných přihlášek z Omahy, South Omahy a všude z venkova nejlépe souditi, tak že právem můžeme se nadíti, že našemu novému deníku kyne slibná budoucnost.

Ještě slovíčko ctěným příznivcům a odběratelům týdenního "Pokroku" a všech námi vydávaných odboček dovolujeme si tímto sděliti, že stejně jako dříve bude stále "Pokrok Západu", "Nebraský Pokrok", "Pokrok", "Dakotský Pokrok", "Kansasský Pokrok", "Minnesotský Pokrok" a "Iowský Pokrok" jednou týdně vycházet. Všichni tudíž budete dostávat "Pokrok" jednou týdně — jako dříve a "Denní Pokrok" bude dostávat pouze ten, kdo si jej předplatí.

Turecká vláda má nesnáze s revolucí.

Londýn, 18. listopadu. — Došly sem zprávy, že turecké revoluční hnutí, jemuž v čele stojí ministr námořnictví, Djemal paša, působí vládě značné obtíže v Syrii a Palestině. Praví se, že Djemal paša je v prospěch spojenců. Z německých pramenů došly zprávy, že 12,000 Arabů přešlo k anglickému vojsku, které blíží se k Bagdadu.